Valiokunnan lausunto MmVL 17/2017 vp─ E 42/2017 vp

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: Kansainvälisen merentutkimusneuvoston suositukset vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: Kansainvälisen merentutkimusneuvoston suositukset vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle (E 42/2017 vp): Asia on saapunut maa- ja metsätalousvaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:
- kalatalousneuvos Risto Lampinen, maa- ja metsätalousministeriö
- erikoistutkija Jari Raitaniemi, Luonnonvarakeskus
- toimitusjohtaja Kim Jordas, Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL ry
- toiminnanjohtaja Markku Marttinen, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry
- suojeluasiantuntija Matti Ovaska, WWF Suomi

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:
- ympäristöministeriö
- toiminnanjohtaja Vesa Karttunen, Kalatalouden Keskusliitto
- Tornio-Muoniojokiseura ry

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES antoi 31.5.2017 suosituksensa vuoden 2018 TAC:sta Itämeren kalakannoille. ICES:n suositukset muodostavat perustan komission ehdotukselle vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksista Itämerellä. Komissio antaa ehdotuksensa syyskuun alussa. Suomen ennakkovaikuttamista varten BALTFISH:ssa ja neuvostossa sekä komission suuntaan on tarpeen muodostaa kanta Suomelle keskeisten kalakantojen TAC:sta.

Valmis
5.0

Valiokunnan lausunto MmVL 17/2017 vp

EU:n yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun perusasetuksen 1380/2013 artiklassa 2 olevan tavoitteen mukaan kalakantoja tulisi hyödyntää kestävän enimmäistuoton MSY:n (Maximum Sustainable Yield) mukaisesti vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

MSY määritellään ICES:n suosituksissa kalakannan kutukannan sekä kalakannan kalastuskuolevuuden perusteella. Kalakannan katsotaan olevan MSY-tilassa, kun kutukanta on määriteltyä kokoa suurempi ja kalastuskuolevuus määriteltyä tasoa pienempi. Kyseiset tavoiteluvut on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman liitteissä I ja II ja ICES:n uusimmassa tieteellisessä neuvossa Pohjanlahden silakkakannasta.

Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakkakanta, Riianlahden silakkakanta sekä kilohailikanta ovat viimeisimmän tiedon perusteella MSY-tilassa (sekä kalastuskuolevuuden että kutukannan koon osalta).

ICES on ensimmäistä kertaa antanut neuvon Pohjanlahden silakkakannalle, jossa on yhdistetty Selkämerellä ja Perämerellä esiintyvän silakkakannan tiedot. ICES:n mukaan nämä eivät ole eriytyneet toisistaan, ja ne on syytä arvioida yhdessä. Syksyllä 2016 suoritettujen kaikuluotausten perusteella Selkämerellä silakan määrä osoitti merkittävää vähenemistä. Lisäksi luontaista kuolevuutta on pienennetty aiemmin käytetystä arvosta 0,2 arvoon 0,15. Näiden muutosten johdosta Pohjanlahden silakan kutukanta arvioidaan nyt merkittävästi pienemmäksi kuin vuosi sitten (kuitenkin huomattavasti varotasoja suurempi) ja kalastuskuolevuuden arvioidaan kasvaneen yli Fmsy-arvon. Toisaalta ICES katsoo, että kannan Fmsy-vaihteluväli on nyt 0,15—0,21 (pistearvo 0,21), kun se monivuotisessa suunnitelmassa on 0,11—0,18 (pistearvo 0,15).

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC ja Suomenlahden lohen TAC kattavat molemmat useita lohikantoja, joiden tila vaihtelee suuresti. Vahvimmat lohikannat ovat Perämeren suuret lohikannat (Tornionjoki, Kalix, Pite, Åby, Byske, Ume/Vindel), jotka poikastuotannon perusteella ovat MSY-tilassa tai lähellä sitä. Heikkoja lohikantoja ovat erityisesti Rickleån, Kågeälven ja Öreälven Pohjanlahdella ja monet kannat Itämeren pääaltaalla. Suomenlahden villit lohikannat (Viron lohijoet Keila, Vasalemma ja Kunda) ovat poikastuotannon perusteella osoittaneet elpymisen merkkejä. ICES määrittelee lohikantojen MSY-tilaa vaelluspoikastuotannon perusteella (vähintään 75 prosenttia potentiaalisesta tuotannosta).

ICES tuo neuvossaan myös esille, että sekakantakalastus on uhka heikoille lohikannoille, erityisesti Itämeren pääaltaalla, jossa kaikki heikot lohikannat käyvät syönnöksellä. Näiden kantojen elvyttäminen edellyttää pitkäaikaisia toimia, kuten kalastusrajoituksia meressä, erityisesti Itämeren pääaltaalla sekä jokisuissa ja jokialueilla, elinympäristöjen kunnostuksia ja vaellusesteiden poistamista. ICES toteaa lisäksi, että Suomenlahden alueella pääosa lohista on istutettuja. Lohenkalastus Suomenlahdella tulisi kohdentaa istutettuun loheen mm. hyödyntämällä eväleikkauksia.

Meritaimenen osalta EU:ssa ei tehdä päätöksiä TAC:sta. ICES toteaa kuitenkin meritaimenta koskevassa neuvossaan, että meritaimenen kohdennettua kalastusta ja joutumista sivusaaliiksi muussa kalastuksessa tulisi vähentää Pohjanlahdella ja eteläisellä Itämerellä villien meritaimen-

kantojen suojelemiseksi. Lisäksi on tarpeen kunnostaa meritaimenen elinympäristöjä ja poistaa vaellusesteitä.

ICES toteaa, että se ei voi antaa analyyttistä arviota itäisen turskakannan tilasta. Tästä syystä ICES antaa varovaisuusperiaatteeseen perustuvan suosituksen kiintiön pienentämisestä. Läntisen turskakannan tila on heikentynyt merkittävästi, ja siihen kohdistuvaa kaikkea kalastuskuolevuutta on olennaisesti vähennettävä. Viimeinen vuosiluokka on suurin moneen vuoteen, mikä voi johtua kuturauhoitusta koskevan ajankohdan siirtämisestä paremmin kattamaan läntisen turskakannan varsinainen kutuaika.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2018 siten, että kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton (Maximum Sustainable Yield, MSY) mukaisesti saavutettaisiin EU:n yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan perusasetuksen 1380/2013 tavoitteiden mukaisesti mahdollisimman pian, kuitenkin asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

Tämä tulee toteuttaa siten, että kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen perustuu MSY:n kalastuskuolevuuden vaihteluväleihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen 2016/1139 Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman tai ICES:n sitä koskevan uusimman tieteellisen neuvon mukaisesti.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC

ICES:n neuvon mukaan kaupallisen kalastuksen kokonaissaaliin merellä ei tulisi ylittää 116 000:ta lohta. Vuoden 2016 havaintojen perusteella tästä tulisi vähentää hylkeiden vahingoittamien lohien määrä, 7 700 lohta, ja arvioituna raportoimattomana ja väärinraportoituna saaliina 26 900 lohta sekä Venäjän osuus (1,9 % 81 400 lohesta), 1 546 lohta. Näin laskemalla päädyttäisiin EU:n TAC:iin, jonka suuruus olisi 79 854 lohta, joka merkitsisi n. 17 prosentin pienennystä kuluvan vuoden TAC:iin.

Parhaillaan valmisteltavana olevan Itämeren lohen monivuotisen hoitosuunnitelman lähtökohtana on kalastuskuolevuuden asettaminen tasolle 0,1. Tämän perusteella tieteellisen neuvon tietojen mukaan kaupallisen kalastuksen TAC saisi olla enintään 139 100 lohta. Tämä määrä perustuu ICES:n arvioon meressä olevan pyyntikokoisen lohen määrästä. Edellä mainitusta määrästä tulisi neuvon tietojen mukaan vähentää hylkeiden vahingoittamien lohien määrä, 9 200 lohta ja arvioituna raportoimattomana ja väärinraportoituna saaliina 32 300 lohta sekä Venäjän osuus (1,9 % 97 600 lohesta), 1 854 lohta. Näin laskemalla päädyttäisiin EU:n TAC:iin, jonka suuruus olisi 95 746 lohta, joka vastaisi kuluvan vuoden TAC:n tasoa (95 928 lohta).

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n pienentämistä tieteellisen neuvon mukaisen laskelman suuntaisesti. Ottaen huomioon Itämeren lohen hoitosuunnitelman lähtökohtana oleva kalastuskuolevuuden arvo 0,1 valtioneuvosto voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä kuitenkin ratkaisun, jossa TAC pidetään nykytasollaan.

Lisäksi valtioneuvosto katsoo, että kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Valtioneuvosto edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot jo kuluvasta kalastuskaudesta alkaen valvovat tehostetusti, että Itämerellä ei harjoiteta laitonta lohenkalastusta. Valvonnalla tulee estää laittoman kalastuksen harjoittaminen, ja jos sellaista todennetaan, se on viipymättä ja kokonaan eliminoitava. Samalla tulee varmistaa, että kalastuksen valvontaan käytettävällä EU-rahoituksella varmistetaan valvonnan riittävät resurssit ja että valvontatoiminta on vaikuttavaa.

Suomenlahden lohen TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti siten, että TAC:n pohjaluku olisi 11 800 lohta, josta vähennetään hylkeiden vahingoittamien lohien määrä, 1 888 lohta (16 %), ja arvioitu raportoimaton saalis, 354 lohta (3 %), sekä Venäjän osuus (9,3% 9 558 lohesta), 888 lohta. EU:n TAC olisi siten 8 670 lohta, joka olisi n. 17 prosentin pienennys kuluvan vuoden TAC:iin (10 485 lohta) verrattuna. Suomi voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä Viron tavoitteen pitää TAC nykytasollaan.

Valtioneuvosto katsoo, että tulisi pyrkiä siihen, että kalastus kohdistuu istutettuihin lohiin.

Pohjanlahden silakan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n uusimman tieteellisen neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,21 (uusi Fmsy-vaihteluväli on 0,15—0,21) suuntaisesti kalastuskuolevuuden varovaisuustasolle (Fpa 0,23) siten, että TAC olisi 103 591 tonnia, joka olisi n. 27 %:n pienennys kuluvan vuoden TAC:iin (140 998 tonnia) verrattuna.

Asetuksen 2016/1139 liitteessä I määriteltyä kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluväliä (0,11—0,15) ei voida käyttää, koska ICES on antanut siitä merkittävästi poikkeavan neuvon uudesta MSY-vaihteluvälistä ja on perustanut TAC suosituksensa siihen. Lisäksi liitteessä I Fmsy-vaihteluväli koskee vain Selkämeren silakkakantaa.

Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,22 (Fmsy-vaihteluväli on 0,16—0,28) mukaisesti siten, että TAC olisi 267 745 tonnia, josta vähennetään Venäjän osuus (9,5 %) ja otetaan huomioon Riianlahteen liittyvä vaellus. TAC suurenisi siten n. 24 % kuluvaan vuoden TAC:iin (191 129 tonnia) verrattuna.

Riianlahden silakkakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluvälin (0,24—0,38) mukaisesti siten, että otetaan huomioon pääaltaalle liittyvä vaellus.

Läntisen silakkakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:ien vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluvälin (0,23—0,41) mukaisesti.

Kilohailin TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista asetuksen 2016/1139 liitteessä I määritellyn kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,26 (vaihteluväli on 0,19—0,27) mukaisesti siten, että TAC olisi 291 715 tonnia. TAC:n tasossa otetaan huomioon Venäjän osuus (10,08 %) siten, että EU:n TAC olisi 262 310 tonnia. TAC suurenisi siten n. 0,5 % kuluvaan vuoden TAC:iin (260 993 tonnia) verrattuna.

Itäisen turskakannan TAC

Itäisen turskakannan tilaa ei ole voitu analysoida tarkasti, eikä ICES ole voinut suositella kalastuskuolevuuden vaihteluväliä kannalle. Suomi kannattaa TAC:n olennaista pienentämistä ICES:n neuvon mukaisesti.

Läntisen turskakannan TAC

Valtoneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluvälin (soveltuva alempi vaihteluväli 0,15—0,26) mukaisesti. Lisäksi Suomi katsoo, että läntiseen turskakantaan kohdistuva kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Muuta

Valtioneuvosto nostaa sopivissa asiayhteyksissä esiin Itämeren lohikantojen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) suositukset Itämeren suurimmista sallituista saaliista (TAC) muodostavat perustan loppukesästä annettavalle komission ehdotukselle vuoden 2018 kalastuskiintiöistä. Valtioneuvoston lähtökohtana on Itämeren vuoden 2018 kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen siten, että kalakantojen kestävän enimmäistuoton (MSY) taso saavutetaan mahdollisimman pian ja viimeistään vuoteen 2020 mennessä. Valiokunta pitää lähtökohtaa perusteltuna.

Valiokunta toteaa, että Itämeren luonnonlohikannat ovat vahvistuneet vuodesta 2012 lähtien, jolloin jokeen nousseiden emokalojen määrät alkoivat kasvaa Pohjanlahden lohijoissa. Itämeren pääaltaaseen ja Pohjanlahteen laskevien jokien lohikantojen tilassa on kuitenkin suuria kantakohtaisia eroja. Pääsääntöisesti pohjoisen Pohjanlahden lohikannat ovat vahvempia kuin eteläisen Pohjanlahden ja Itämeren pääaltaan lohikannat, joista osa on edelleen heikossa tilassa.

Valiokunnan lausunto MmVL 17/2017 vp

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES arvioi neuvonannossaan, että Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohikanta tulee kasvamaan vuoden 2018 alkuun mennessä huomattavasti suuremmaksi kuin edellisessä, vuonna 2015 tehdyssä kanta-arviossa arvioitiin kannan olevan vuoden 2016 alussa. ICES:n kokonaissaalissuosituksen pohjalta laskettu arvio ammattikalastuksen kiintiöidylle saaliille kuitenkin pienenee verrattuna kuluvalle vuodelle annettuun suositukseen. Syynä tähän ovat kasvaneet arviot väärinraportoidusta ja vapaa-ajankalastuksen saaliista.

ICES:n arvio vuoden 2016 väärinraportoidun saaliin suuruudesta kasvoi moninkertaiseksi vuonna 2015 raportoituun verrattuna, mikä johtuu avomerelle raportoidun taimensaaliin suuresta kasvusta. Puolan aikaisempien vuosien rannikkokalastuksen taimensaaliiksi ilmoitetuissa tiedoissa on ICES:n mukaan epäselvyyttä sen suhteen, onko pyynti tapahtunut todellisuudessa avomerellä vai rannikolla, minkä tuloksena arviot aikaisempien vuosien väärinraportoinnista ovat ilmeisesti osittain aliarvioita.

Valtioneuvosto esittää kannassaan Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden saaliskiintiöiden pienentämistä tieteellisen neuvon mukaisen laskelman suuntaisesti. Ottaen huomioon hoitosuunnitelman lähtökohtana oleva kalastuskuolevuuden arvo F 0,1 valtioneuvosto kuitenkin esittää, että se voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä kuitenkin ratkaisun, jossa saaliskiintiö pidetään nykytasollaan. Valiokunta pitää valtioneuvoston tavoin tärkeänä tieteellisen neuvon noudattamista, mutta pitää tärkeänä kannan joustoa kokonaisratkaisun saavuttamiseksi.

Valiokunta toteaa, että tieteellisen neuvon osoittama tarve pienentää saaliskiintiötä johtuu merkittävältä osin arvioidusta Puolan väärinraportoidusta saaliista. Valiokunta pitää epäoikeudenmukaisena tilannetta, jossa muiden maiden kaupalliset kalastajat kärsivät kasvaneesta lohisaaliin väärinraportoinnista alentuvien kiintiöiden kautta. Valiokunta korostaa, että komission tulee huolehtia kalastuksenvalvonnan tehostamisesta, jottei eteläisellä Itämerellä harjoiteta laitonta lohenkalastusta ja saaliiden väärinraportointia. Samalla komission tulee myös arvioida syitä, jotka ovat mahdollistaneet Puolan väärinraportoidun saaliin määrän kasvun, sekä ottaa käyttöön uusia keinoja väärinraportoinnin lopettamiseksi. Valvontaa systemaattisesti kehittämällä tulee jatkossa estää laittoman kalastuksen harjoittaminen ja saaliiden väärinraportointi. Lisäksi Suomessa vuonna 2017 käyttöön otettu kaupallisen kalastuksen lohisaaliin merkitsemispakko tulee pyrkiä laajentamaan koko Itämeren ammattimaista lohenkalastusta koskevaksi, jotta harmaata kalastusta ja myyntiä voidaan vähentää.

ICES:n suositus Suomenlahden lohikantojen kalastuskiintiöksi vuodelle 2018 on 8 670 lohta, jossa on noin 17 prosentin vähennys vuoteen 2017 verrattuna. Valiokunta kannattaa valtioneuvoston tavoin ensisijaisesti kiintiön vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti, mutta voi, mikäli se on edellytys hyväksyttävän kokonaisratkaisun saavuttamiselle, hyväksyä Viron tavoitteen pitää kiintiö nykytasollaan. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä tavoitteena sitä, että Suomenlahden kiintiöt asetetaan ICES:n tieteellisen neuvonannon mukaiselle nykyistä alemmalle tasolle. Lisäksi valiokunta korostaa valtioneuvoston tavoin, että Suomenlahdella lohenkalastus tulee pyrkiä kohdistamaan istutettuihin eväleikattuihin kaloihin.

Valiokunta toteaa, että läntistä turskakantaa kalastetaan tehokkaammin kuin mitä kestävä enimmäistuotto edellyttäisi. Myös itäisen turskakannan biomassa on pienentynyt. ICES:ssä analyyttis-

tä kanta-arviota ei kyetty hyväksymään itäiselle kannalle iänmääritykseen liittyvien ongelmien, kalojen heikon kuntokertoimen ja suurten kutukalojen määrän vähyyden takia. Valiokunta kannattaa valtioneuvoston tavoin itäisen turskakannan suurimman sallitun saalismäärän olennaista pienentämistä ICES:n neuvon mukaisesti. Läntisen turskakannan osalta valiokunta valtioneuvoston kantaan yhtyen pitää lähtökohtana kiintiöiden vahvistamista ICES:n neuvon vaihteluvälin mukaisesti.

Valiokunta korostaa, että turskakannat ja niiden elvyttämiseksi vaadittavat toimenpiteet ovat tällä hetkellä Itämeren kalastuspolitiikan tärkein kysymys pitkään jatkuneen ylikalastuksen ja turskakantojen heikon tilan vuoksi. Valiokunta pitää keskeisenä, että turskankalastuksen riittävään säätelyyn kiinnitetään erityistä huomiota.

Itämeren hyljekannat ovat runsastuneet, ja sen myötä myös niiden aiheuttamat vahingot kalastukselle sekä saalis- että pyydystappioina ovat nousseet Suomen rannikolla erittäin korkealle tasolle. Valiokunta pitää välttämättömänä hyljevahinkojen ehkäisemistä, vähentämistä ja korvaamista sekä hylkeiden kiintiömetsästyksen tehostamista ongelma-alueilla ja myös kokonaan uusien keinojen kehittämistä tehostamaan kannanhoitoa. Myös merimetso aiheuttaa rannikkokalastukselle ongelmia, joihin tulee puuttua. Valiokunta pitääkin välttämättömänä selvittää pikaisesti, miten merimetsojen rannikkokalastukselle aiheuttamiin vahinkoihin voidaan puuttua.

Valiokunta painottaa lopuksi tarvetta kiinnittää huomiota Itämeren kalakanta-arvioiden laadun jatkuvaan kehittämiseen ja parantamiseen. Valiokunta korostaa, että esimerkiksi Itämeren silakan ja kilohailin kanta-arviot ovat vaihdelleet erittäin merkittävästi viime vuosina, ja se on myös johtanut voimakkaisiin vuosittaisiin muutoksiin saaliskiintiöissä. Valiokunta korostaa kalatalouden elinkeinotoiminnan pitkäjänteisen kehittämisen edellyttävän saaliskiintiötasojen nykyistä tarkempaa ennustettavuutta ja kiintiöiden pienempiä vaihteluita.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Maa- ja metsätalousvaliokunta ilmoittaa,

> *että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia ja pitää myös välttämättömänä, että komissio puuttuu välittömästi väärinraportoidun lohisaaliin määrän kasvun syihin.*

Helsingissä 8.6.2017

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Anne Kalmari kesk
varapuheenjohtaja Reijo Hongisto ps
jäsen Pertti Hakanen kesk
jäsen Teuvo Hakkarainen ps
jäsen Lasse Hautala kesk

jäsen Jukka Kopra kok
jäsen Susanna Koski kok
jäsen Jari Myllykoski vas
jäsen Juha Pylväs kesk
jäsen Tytti Tuppurainen sd
jäsen Harry Wallin sd
jäsen Eerikki Viljanen kesk
jäsen Peter Östman kd

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio